

شهلا رخشانی زاده

کاربرد پرده

نکات بسیاری از تزئینات داخلی دوره‌ی خود را لحاظ کرده، و اشکال زیادی از انواع پرده‌های پنجره را به‌نمایش گذارده است که همه آن‌ها به‌صورت حجیمی پرده‌کشی و تزئین شده‌اند. ترمیم و تنظیم پنجره‌ها ممکن است کمک کند که اطاق طولانی‌تر و یا کوتاه‌تر و بزرگ‌تر و یا کوچک‌تر به‌چشم بیاید. پنجره‌هایی که در طرح آن‌ها نواقصی وجود دارد را می‌توان در پشت دیوار ساده‌ای از پارچه مخفی کرد، و این به‌عنوان راه ساده‌ای است برای پوشاندن آن‌ها.

تختخواب‌ها:

پوشش تختخواب‌ها نیز مثل پرده پنجره‌ها در تجهیزات داخلی جایگاه عمده‌ای دارد. تختخواب در دوران گذشته به‌طور مفصل تجهیز نمی‌شد. در نقاشی‌ها و منبت‌کاری‌ها که مربوط به‌زمان‌های قبل است، سایبان‌هایی را به‌تصویر کشیده‌اند که در آن‌ها انواع پارچه تا گران قیمت‌ترین، به‌صورت افراطی و اسراف‌ی استفاده شده است. "سایبان" در اصل به‌منظور جلوگیری از کوران و جریان هوا استفاده شده و همه آن‌ها هم پرده‌هایی داشته‌اند، که در هنگام شب می‌کشیده‌اند تا سایبان‌نشینان را گرم نگهدارد. در نسل معاصر که دوره‌ی ترموستات و پتوی الکترونیکی است، تختخواب‌های سایبان‌دار هنوز هم از نقطه‌نظر طراحی قابل عرضه هستند.

در آغاز قرن شانزدهم، انواع زیادی از دفترچه‌های مدل برودری دوزی برای سایبان‌ها و پرده‌های کنار تختخواب‌ها وجود داشت که معرف روحیه و هنر برودری و برودری‌دوزان بود. در قرن ۱۸، تختخواب و محیط مجاور آن برای خودش حالت تجملی و پرخرجی را پیدا کرد. سایبان به سقف رسید و به وسیله میله‌هایی روی تختخواب آویخته شد و با پارچه‌های سبک و نازک و یا ضخیم پوشش داده شد. در فرانسه اساساً سایبان نوع تختخواب را مشخص می‌کرد. نظیر تختخواب‌های مدل عثمانی، تختخواب‌های مدل فرشتگان، تختخواب‌های مدل سلطنتی، تختخواب‌های مدل ناپلئونی و یا تختخواب‌های مدل ایتالیایی. در حدود اواسط قرن ۱۷ به ویژه در فرانسه، اطاق خواب برای ملاقات‌ها و سایر موارد مورد استفاده قرار

در بین اقلام اساسی برای تکمیل تجهیزات در تزئینات داخلی، همه نوع پارچه برای پوشاندن دیوار مشاهده می‌شود، به‌عنوان پرده برای پنجره‌ها و شکاف‌های دیوار و برای تختخواب‌ها، (بیلدینگ متدولوژی یا روش‌شناسی ساختمان)، این نوع پارچه‌ها، در حال حاضر در محدوده آرشیوتکت‌ها دارای تاثیرات قابل توجه و منطقی شده است.

در دوره معاصر، تمایل به‌تدارک و ایجاد خانه دلنشین به‌انواع مختلف، موجب ایجاد مسایل جدیدی در زمینه پرده شده است، که ایجاب می‌کند برای حل آن‌ها، قبل از شروع به ساخت، راه‌حل‌ها و اقدامات مناسب صورت پذیرد. این کار نیاز به مهارت‌های خاص دارد تا پنجره‌های باریک و بلند یا پنجره‌هایی که در جای بلندی قرار داشته باشند را پوشش دهند. پنجره‌های نواری باریک، پنجره‌های غیر قابل دسترس در مسیر راه‌پله‌ها و یا راهروها، پنجره دکوری، پنجره گرد، پنجره کشویی، پنجره خم شونده داخل زیرزمین‌ها، پنجره‌هایی که در گوشه‌ها قرار گرفته‌اند (پنجره سوکی)، پنجره‌های محیط تهویه مطبوع، پنجره‌هایی که در پیچه‌های حرارتی و یا رادیاتورهای شوفاژ زیر آن‌ها قرار گرفته باشند و هم‌چنین انواع مرسوم آن‌ها، (نظیر: قوسی، ویترونی، خم‌شونده، پنجره عمودی زیر شیروانی) از انواع مختلف پنجره‌ها هستند.

پنجره‌ها:

در دوره قرون وسطی، پوشش پنجره‌ها، به‌منظور حفاظ در شب‌ها به‌صورت درهای کرکره‌ای ثابت بود. با تغییرات و اصلاحات امروزی ممکن است آن‌ها را حفاظ چوبی جداکننده، پنجره کرکره‌ای متحرک، جلو پنجره‌ای یا توری و نورشکن بنامیم. پرده‌های پارچه‌ای جلو پنجره‌ها، از دوره رنسانس در اروپا متداول شد، همان‌طور که در ابداعات معاصر و در تصاویر و طرح‌های زیادی، پرده‌های آویخته نشان داده شده که پرده‌ها از میله‌های آهنی آویخته شده‌اند و اکثراً در تمام عرض پنجره یا دیوار کشیده می‌شود.

"دانیال ماروت" آرشیوتکت فرانسوی، طراح مبلمان و منبت‌کاری دوره "لوبوی چهاردهم" در منبت‌کاری‌های خود،

دارایی‌های داخلی، حاکی از استفاده از انواع پارچه، به انضمام مثبت‌کاری‌ها، در رابطه با پرتیه برای درهای ورودی و راهروها است.

سایر امکانات جانشینی Substitutes

کرکره ابزار ساده‌ای است، برای کنترل نور و جریان هوا که در اکثر کشورها و در دوره‌های مختلف به‌جای پرده مورد استفاده قرار گرفته است.

سوابق:

نسخه‌هایی از مدل‌های تابش نور و نقاشی‌های قرن ۱۴ و ۱۵، نظری اجمالی دایر بر استفاده از منسوجات و نحوه اتصال آن‌ها به دیوار ارایه می‌دهد. سطح‌های باریک یا عریض متناسب با عرض، قلاب‌ها یا گل میخ‌های پرده که روی دیوار برای قرار گرفتن منسوجات نصب می‌شده‌اند، یا روی دیرک‌ها (ستون‌های باریک) که کمی برداشته می‌شده تا طناب‌ها یا تسمه‌ها و یا نوارهای نگهدارنده پارچه بتوانند دور آن‌ها حلقه شده (گره خورده).

رنگ سبز، رنگی است که در بسیاری از تصاویر به‌کار برده شده است. از جنس ساده و یا با نقش ستاره‌های دور از هم، یا تصویر دانه‌های برف و یا طرح دایپری.

به‌کارگیری رنگ‌ها Day Used

به‌نظر می‌رسد که هنر رنگ‌رزی، تقریباً در همه کشورهای دنیا به‌طور مستقل دوره‌های تکاملی خود را طی نموده مورد استفاده قرار گرفته است. مواد اولیه رنگ به‌طور مشخص از گیاهان به‌دست می‌آید که به‌راحتی در دور و بر اطراف یافت می‌شوند. تجارت مواد رنگ از زمانی آغاز شد که ارجحیت رنگ‌های تهیه شده در ناحیه، نسبت به سایر نواحی، برای بقیه رنگ‌ها از برگ‌ها، ساقه‌های گیاهان و ریشه بوته‌ها و یا پوست درختان تهیه می‌شده. رنگ‌ها هم‌چنین از منابعی نظیر حشرات، موجودات آبی، خاک و معادن و در نهایت از مواد مصنوعی بدست می‌آوردند.

می‌گرفت، به‌طوری‌که تختخواب یکی از مهم‌ترین موضوعات نمایش تظاهر و تفاخر شده بود. تختخواب‌های ایتالیایی و فرانسوی، با پرده‌هایی از سمت چپ و راست تزیین می‌شدند تا در ساعات مختلف روز قابل استفاده باشند. در قرن ۱۹، جهت حفاظت در برابر مگس و پشه، پرده‌ها به‌صورت حصاری برای تختخواب‌ها در آمدند و پارچه‌های گاز و پشه‌بند هم به‌همین منظور معروفیت پیدا کردند.

دیوارها: Tapestries Walls

زمانی که فرشینه‌ها (پرده‌های نقش‌دار) برای اولین بار روی دیوارها آویخته شد، منظور دادن رنگ‌ورو و گرما به اطاق‌ها بود، که به‌دنبال آن، آویختن منسوجات ارزان‌تر، جای آن را گرفت که در موارد مختلف، خاصیت همان فرشینه‌ها را داشت، منسوجاتی که برای آویزه‌ها (پوشش) تختخواب مورد استفاده قرار می‌گرفت، در پوشش دیوارها نیز مصرف شد. و از همان جنس برای آویزه‌های تختخواب و پوشش رومبلی‌ها و پرده‌ی پنجره‌ها و هم‌چنین به‌عنوان لباس‌های بانوان آن مد مورد استفاده قرار می‌گرفت.

هرچند که استفاده از دیوارهای پارچه‌ای معمولاً به‌اندازه استفاده از کاغذ دیواری آسان نیست، ولی در عوض دیوارهای پارچه‌ای عملی و جذاب است.

نوارهای عریض و یا باریک از پارچه‌های پرده‌ای که بین دوميله محکم کشیده می‌شوند، نیز به‌عنوان تقسیم‌کننده (dividers) در اطاق‌های مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند.

جداکننده: Portieres

در دوره کلاسیک (ازمند قدیم) چنان‌چه از فرسک‌ها "نقاشی‌های روی گچ خیس" که از آن زمان‌ها باقی‌مانده، بر می‌آید، به‌نظر می‌آید که پرتی‌به مشخصاً به‌عنوان تقسیم‌کننده‌ی اطاق‌ها و فضاهای مورد استفاده قرار می‌گرفته است. نقاشی‌های کوچک فراوانی از دوران "گوتیک" و "رنسانس" نشان دهنده‌ی پرده‌هایی است که از میله آویخته شده بوده‌اند. در دوره‌ی "ویکتوریا" سیاه انبارها و صورت

